

Svenska Brukshundklubbens Utskott för organisation

Minnesanteckningar Distriktsforum 2014

Datum: 2014-01-31

Tid: 18:00-20:00

Plats: Scandic Star Solentuna (Napoli)

Närvarande: Distriktsrepresentanter enligt bilaga

Bilagor: Anmälda till distriktsforum 140128.pdf
Distr.forum 2014.pptx

Vid anteckningarna: Christer Lundberg

Minnesanteckningar Distriktsforum 2014-01-31

Sammanställande för Utskottet för organisation, Ragnar Bergståhl, förklarade Distriktsforum för öppnat och hälsade alla välkomna och förklarade syftet med denna samling, d.v.s. att ge distrikten ett eget forum för att diskutera gemensamma problem och andra beröringspunkter.

Då projektorn i rummet inte fungerade drog Ragnar presentationen muntligen utan ytterligare teknisk hjälp. Presentation och diskussioner följde plan enligt bilaga (Distr.forum 2014.pptx).

På frågan om vad som skiljer distrikten åt ansåg man att den var svår att svara på vid sittande bord. Distrikten efterlyste en enkät som kunde skickas ut inför ett sådant här tillfälle så att man har något gemensamt material att utgå ifrån.

Diskussionen gick sedan vidare med frågan om distrikten behövs eller inte, eller om man borde skapa regioner istället. Ragnar tog ett exempel där flera distrikt som har svårt att driva verksamheten på egen hand skulle kunna bilda en större region och hjälpa varandra över gränserna. Han frågade även om distriktsindelningen är gammalmodig eller om den fortfarande är giltig, borde distrikten ha en annorlunda indelning? Distrikten svarade med att man inte riktigt kände igen frågeställningen. Man kände i många fall att man istället hade problem med att distrikten var för stora och i många fall skulle behöva vara mindre. En del distrikt (t.ex. Skåne) berättade att de istället delat upp distriktet i mindre regioner. Distrikten diskuterade vidare och konstaterade att samarbete över gränserna visst förekommer, men då i specifika frågor där man inte har resurser eller underlag nog för att bedriva viss verksamhet. Samarbetet uppstår då behovet finns i olika sakfrågor snarare än generellt.

En idé väcktes om att t.ex. lärarutbildningar och liknande ska arrangeras centralt då det ibland kan vara svårt att få ihop resurser eller underlag till utbildning i de enskilda distrikten. Andra menade på att man inte önskar en ökad centralisering men att man i dessa frågor kan samarbeta över gränserna.

Distrikten konstaterade även att det inte finns något egenvärde i omstrukturering då det kostar både energi och pengar utan att det är givet att en ny indelning skulle bli bättre. Vi ska inte skapa problem som inte finns.

Distriktens uppgift är att stötta lokalklubbarna med utbildningar och problemlösningar där lokalklubbarna inte räcker till. Man ska även hjälpa till att reda ut eventuella missförhållanden.

Där är viktigt att vi värnar om Svenska Brukshundklubbens varumärke och att vi försöker hålla en gemensam profil. En del ansåg att det är viktigt med en samordning och likriktning av hur vi utbildar och arrangerar olika aktiviteter. Andra ansåg att det är viktigt att vi har gemensamma riktlinjer där det behövs men att skillnader måste få finnas där de fyller ett syfte. Alla var överens om att när vi kritiserar olika instanser i organisationen bör vi även ge konkreta förslag på hur man kan göra det bättre istället.

Distrikten konstaterade att representanterna ständigt blir äldre, med några få undantag. Vi måste bli bättre på att låta de yngre komma in och ta plats. Vi har idag tappat en stor del av samarbetet med Sveriges Hundungdom. Hur ser vi till att Sveriges Hundungdom åter ser det som naturligt att närma sig Svenska Brukshundklubben? De är ändå vår framtida återväxt. Man konstaterade också att siffran på åldern är mindre viktigt, bara man är ung i sinnet, öppen och förändringsbenägen. Hur marknadsför vi våra distrikt gentemot ungdomarna och lokalklubbarna? Är det viktigt hur detta sker? De som är engagerade jobbar med viss verksamhet och inte med organisation, d.v.s. de deltar inte i styrelsearbete men väl i operativt arbete.

Något distrikt efterfrågade olika elektroniska forum för distrikten där man kan föra ut information från centralt håll som rör just distrikt. Distrikten skulle också kunna diskutera gemensamma problem i dessa forum. Motsvarande forum skulle kunna finnas för lokalklubbar

och även för rasklubbar. Ett problem många distrikt upplever idag är att när olika beslut kommuniceras ut så är det väldigt kortfattat och man får ingen bakgrund till varför besluten har tagits. Detta minskar förståelsen för, och viljan att följa besluten. Om man istället serverar besluten med en historia som beskriver varför beslutet behövs och hur det kommit till för att lösa vilka problem skulle förståelse och efterlevnad vara mycket större.

De intäkter som ett distrikt har är distriktsavgifter som tas ut från klubbavgifterna och eventuella avgifter för de aktiviteter man erbjuder. Liknande gäller för Förbundsstyrelsen men då med förbundsavgiften som inkomstkälla. Båda dessa modeller gör att antalet medlemmar är viktigt, framför allt för distrikt och Förbundsstyrelse. Det är inte lika självklart för lokalklubben att det är just antalet medlemmar som är det viktigaste för ekonomin. På lokalklubben är det ofta viktigare hur stor andel av medlemmarna som är aktiva och hjälper till i olika verksamheter. Vi måste ställa oss frågan vem vi är till för. Lokalklubbarna är där som den huvudsakliga verksamheten bedrivs och utgör hjärtat i verksamheten. Det innebär att hundägarna (medlemmarna) är de som måste få vara med och bestämma med vilken verksamhet som distrikten ska stötta med. Organisationen måste följa medlemmarnas vilja och den kan se olika ut från lokalklubb till lokalklubb och från distrikt till distrikt. Förbundsstyrelse, distrikt, och lokalklubbar får inte leva i totalt åtskiljda världar utan det måste finnas en harmoni mellan deras viljor och motivationer.

Ragnar presenterade grovt vad en Föreningscoach är och syftet med dessa. De ska vara en hjälp till distrikten och hjälpa till att skapa harmoni. Kan vi undvika onödiga konflikten genom att sprida kunskap ger detta arbetsro åt lokalklubbar, distrikt, rasklubbar och Förbundsstyrelse. De kan hjälpa till med föreningshjälp, föreningskunskap, konflikthantering, policys, styrdokument mm. Den första kullen kommer att examineras i samband med Kongressen 2014. Rekrytering av nästa kull kommer att ske via distrikten och rasklubbarna som får rekommendera lämpliga kandidater. Den första kullen har utbildats av medel från Förbundsstyrelsen och de kostnader som uppstår när de används betalas av beställaren. För att undvika att det blir en kostnadsfråga och lokalklubbarna väljer bort den hjälp de kan få, bör distrikten och rasklubbarna vara lyhörda för detta och vara beredd att ta på sig beställarrollen. Distrikten frågade även efter utbildningsmaterial som används vid utbildningen av Föreningscoacherna för självstudier. Christer Lundberg svarade att en av målsättningarna har varit att mycket av materialet bör vara så lättillgängligt att det ska kunna användas för just självstudier.

Diskussionen gick sedan vidare till att diskutera inkomna frågor inför kvällens Distriktsforum.

Den första frågan var att det borde vara dags att utvärdera utskottsmodellen. Beslut togs 2009 och organisationen sätts 2010. Det är nu dags att utvärdera denna. Frågan är vem som ska ta initiativ till utvärderingen och vem som ska leda den. Det är viktigt att detta görs på ett seriöst sätt. En problematik som distrikten har sett är att varje utskott ska ledas av en ledamot i Förbundsstyrelsen. Visst är det så att Förbundsstyrelsen har ansvaret i slutändan och att man kan skaffa sig ett kontrollverktyg på det viset. Det finns dock en baksida på detta också då det blir en ökad arbetsbelastning på Förbundsstyrelsens ledamöter. Detta gör att mycket energi går åt till att leda utskotten. Vad man anser att Förbundsstyrelsen borde göra är att tänka och blicka framåt och fundera över olika strategiska framtidsval. Med den organisation man valt finns inte kraft och ork kvar till detta. Ett annat problem är att den stora arbetsbelastningen på en ledamot i Förbundsstyrelsen gör det svårare att rekrytera nya ledamöter. Ett annat problem är också att man i rekryteringen letar efter personer som kan leda ett specifikt utskott istället för att leta efter personer med övergripande kompetenser som behövs för att ta Svenska Brukshundklubben in i framtiden. En annan syn på utskottsmodellen är att den ser ut att verka horisontellt, med ”vattentäta” skott, vilket gör att man aldrig når ned till verksamheten. Jämför man med sektorindelningen verkade denna lodrätt och också här med vattentäta skott. Då nådde man ned till verksamheten men hade för lite samordning mellan olika verksamheter. Det viktigaste i slutändan är att man måste hitta en modell som fungerar.

Nästa frågeställning som kommit in var att vi måste tydliggöra Brukshundklubbens värdegrund. Det är viktigt att värdegrunden inte är/ blir för slätstruken och att vi verkligen **MENAR** det vi säger. I övrigt hänvisade Ragnar till det arbete med värdegrund som kommer att utföras under lördagen på organisationskonferensen (2014-02-01) och ledas av John Sjöberg.

En annan frågeställning var att Förbundsstyrelsen måste bli mer aktiv i regionala sammanhang. De måste synas ute i verkligheten och de är en viktig del av Brukshundklubbens varumärke.

Nästa fråga var hur får vi tävlingsverksamheten att leva vidare. Vi ser allt färre deltagare och vi behöver starta utbildningar för komma vidare. Problemet är att man saknar instruktörer och att man inte har några som är behöriga att utbilda nya instruktörer. I det nya modulsystemet saknas moduler för rapport och för sök. En annan fråga är också vem som är lärare för lärarna? Det måste till en förstärkning av resurserna och frågorna kommer att lyftas under söndagen (2014-02-02) på organisationskonferensen. Även Förbundsstyrelsen har diskuterat problematiken. Under tiden uppmanas man att använda de resurser som har kompetensen, oavsett om den är formell eller inte. Det viktiga är att utbildarna är uppdaterade inom sitt område.

Näst sista frågan som lyftes var att Svenska Brukshundklubben måste bli tydligare i samhällsdebatten. Detta är en fråga som varit aktuell under många år. Vi måste våga träda fram i både positiva sammanhang och i sammanhang som kanske inte är fullt så positiva. I de senare kan säkert Brukshundklubben kliva fram och agera som sakkunnig i olika frågor istället för att vi frånvänder oss detta till förmån för olika privata aktörer såsom självutnämnda hundpsykologer och andra privata aktörer. När något händer och polisen får arrangera ett eftersök ställer ofta Hemvärnet sina hundar och förare till förfogande. Allt för ofta tar man inte emot den hjälp som erbjuds och dessa fina ekipage får sitta på avbytarbänken. På den positiva sidan kan konstateras att Brukshundklubben har tagit kontakt med organisationen Missing People för att diskutera eventuella samarbetsformer. Brukshundklubben som organisation måste våga kliva fram i samhällsdebatten för att vi ska bli tongivande framför andra aktörer.

Den sista frågan som diskuterades under kvällens distriktsforum var hur distrikten finansierar sina aktiviteter. Gemensamt för alla är att de tar ut en distriktsavgift på lokalklubbarnas klubbavgift. Denna avgift varierar mellan 20 kr och 50 kronor enligt de närvarande representanterna. Något distrikt tar även ut en avgift på varje tävlingsstart som sker i distriktet. Man ställer också frågan om det finns andra modeller som de andra distrikten använder sig av. Flera distrikt tar ut en avgift för olika funktionärsutbildningar som man arrangerar. Avgiften är allt ifrån att man delar på kostnaden mellan distrikt och lokalklubb till att man tar ut en avgift motsvarande självkostnadspris. Flera distrikt poängterade att distriktsfunktionärer (domare, lärare, m.fl.) ofta finansieras helt av distriktet. Detta är dock inte genomgående för alla distrikt. Frågan ställdes om man bör rikta hur man hanterar dessa frågor mellan distrikten för att underlätta samarbete över distriktsgränserna. Det fanns röster som talade både för och emot detta men i slutänden konstaterade man att förutsättningarna varierar mycket för att man ska kunna rikta och det måste finnas utrymme för regionala lösningar. Vad som dock konstaterades är att det är viktigt att vi följer fastställda kursplaner. Detta är viktigt för vårt varumärke. På en fråga om hur de olika distrikten ser på lärararvoden varierade detta kraftigt. Alltifrån att man inte tar ut något alls till att man i Stockholm ger ett arvode på 10 000 kr för en utbildning som omfattar runt 100 timmar. Däremellan fanns flera varianter där de flesta verkade ligga mellan 500 – 1 000 kr för en dag.

Det vore intressant att veta hur bilden ser ut runt ersättningar, finansieringsmodeller, och andra arrangemang och aktiviteter i distrikten för att kunna fortsätta diskutera dessa frågeställningar vid kommande distriktsforum. Kontakt ska tas med Barbro Olsson för hjälp med att sätta ihop en enkät.

Minnesanteckningar förda av Christer Lundberg (Utskottet för organisation) vid Distriktsforum 2014-01-31.